

præcis den samme Fremgangsmaade, som foreslaas i det Lovforslag, vi har til Behandling i Dag, som den, vi foreslog den Gang. Der er ikke paa et eneste Punkt afvejet derfra. Det skal glæde mig at se hele Tinget, som jeg haaber, vedtage dette Forslag, som den Gang blev forkastet med stor Stemmefflerhed. Jeg sagde, den Gang Folketinget sendte Lovforslaget — der for Resten af Flertallet var blevet ændret ved tredje Behandling, hvor enkelte Urimeligheder var blevet rettet og andre indført — til Landstinget, at jeg satte min Lid til Landstinget. Det blev den Gang paatalt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og det ærede Medlem fra Næstved som en underlig Folketingspolitik saaledes at sætte sin Lid til Landstinget. Men i Dag kan jeg udtale, at Landstinget i denne Sag ikke har skuffet mig, tværtimod, det har efter en grundig Undersøgelse gennemført det Mindretalsforslag, som vi herved i Folketinget for over to Aar siden stillede. Jeg kan med Hensyn til det Lovforslag, som i Dag foreligger til Behandling, henvise til mine Udtalelser som Mindretallets Ordfører i 1915. De kunde, hvis jeg skulde anbefale det foreliggende Lovforslag i Enkelthederne, benyttes Ord for Ord. Jeg skal da blot tilføje, at jeg paa mit Partis Vegne anbefaler det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse uden Udvalgsbehandling.

Abrahamson: Jeg skal nøjes med at anbefale, at vi vedtager Lovforslaget ganske i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Landstinget.

Marott: Jeg har som bekendt tidligere beskæftiget mig en Del med denne Sag baade i Udvalget og ved Forhandlingerne her i Tinget, og man vil derfor finde det naturligt, at jeg siger et Par Ord ogsaa nu, da denne Sag atter foreligger her i Tinget. Det er betegnende for hele dette Spørgsmaal, at hver Gang det er til Forhandling her, er det ligesom der spiller et Smil paa de fleste Tingmænds Ansigter. Det er vistnok et Udtryk for, at man i det hele mener, at denne Sag ikke burde have været rejst her paa Rigsdagen. Dette mener jeg endnu, endskønt jeg indrømmer, at de Udtalelser, vi i Dag har hørt fra de tidligere Forslagsstillere, har været meget moderate. De adskiller sig paa en behagelig Maade fra den Glubskhed, der betegnede Udtalelserne, da Sagen første Gang var til

Behandling her, og det er mærkeligt i Dag at høre de Herrer anbefale det foreliggende Lovforslag, thi i Virkeligheden er dette et helt andet, af en helt anden Façon. (*Landbrugsministeren* [K. Peder- sen]: Nej!). Det kan ikke nytte at sige Nej, thi man kan læse sig til det i Lovforslaget. Jeg husker, at da vi sidst behandlede Sagen, blev det drøftet meget detailleret, hvordan man skulde udrydde disse saakaldte Skadedyr. En af de ærede Forslagsstillere vilde op i Træerne med en lang Stang for dermed at rive Rederne ned; en anden vilde have Rederne gennemskudt — jeg havde nær sagt med Kanoner, saa vidt gik det ærede Medlem nu ikke, men han vilde i hvert Fald have Rederne gennemskudt for paa den Maade at faa Raagerne udryddet. Det er i Virkeligheden et Fremskridt og et Tegn paa bedre Erkendelse, at al denne Glubskhed nu er forsvundet, og at man er tilfreds med den Løsning af Spørgsmaalet, som frembyder sig i det foreliggende Lovforslag. Jeg vil ikke sige, at dette Forslag, som vel nu bliver til Lov, bliver en Beskyttelseslov for Raagerne, men jeg vil sige, at ifølge denne Lov bliver det for Fremtiden ret vanskeligt her i Danmark at udrydde Raager, i alt Fald mere vanskeligt, end de ærede Forslagsstillere oprindeligt havde tænkt sig. Der er en himmelvid Forskel mellem de Bestemmelser, der her foreligger, og dem, der i sin Tid stod i deres Forslag. Der kræves efter Lovforslaget nu Samvirken mellem forskellige Institutioner i forskellige Amtsraadskredse og i forskellige Kommuner, og det hele er saa forholdsvis indviklet, at man skal holde Tankerne godt samlede, navnlig naar man læser de 3—4 sidste Paragraffer, for at holde det ene Forhold ude fra det andet. Jeg vil nu se, før jeg tror det, at ret mange Sogneraadsformænd eller Kommunalbestyrelsesmedlemmer vil give sig i Lag med at administrere i Henhold til denne Lov. Der er meget Omsvøbsdepartement deri. Det kommer naturligvis ogsaa af, at hele Spørgsmaalet er et mellemkommunalt Anliggende.

Denne Sags Enkeltheder er blevet meget udførligt diskuteret her i Tinget, og jeg skal ikke komme med Gentagelser. Jeg vil kun sige, at jeg tror ikke, de ærede Forslagsstillere vil faa nogen Fornøjelse af denne Lov. Jeg tror, vi lige saa godt kan lade være at vedtage dette Lovforslag. Det er vel ogsaa derfor, at man her i Tinget ler saa smaat ad denne Sag; det er ikke flatterende for de ærede